

Poslední výběrové kolo soutěže pro mladé folkové pěvce a "pěvačky" pro tento rok odehrála omladina v klubu Mlejn a to v neděli 10. dubna. Za podpory hostující taneční skupiny **Crash Dance** a

hudebních těles

[Démophobia](#)

s libereckým

[Jarretem](#)

soutěžně vystoupila jedna kapela, jeden písničkář a pět písničkářek.

Moderoval jim to bývalý vítěz [Kvítku](#) (a kdoví čeho všeho ještě) [Jeroným Lešner](#) , jenž tu zapěl i svou legendární

Zvukařskou

či letadélky naplněný

Vrtulový svět

. Jako moderátor mne mile překvapil. Viděl jsem ho v této roli poprvé. Jen se mi zdálo, že až příliš často směřoval svůj humor k porotě. Ta byla složena z folkových celebrit. Na jedné z přítomných židlí seděla písničkářka s podivuhodně temným hlasem Magda Brožková, energická dáma Pavla Mariánová ze ztraceného Klíče, učitelka Simona Rounová, Pavel Rada - šéfredaktor konkurenčního iFolku, a Jirka Hopp. Za pány učitele hudební výchovy se tu ještě posadil a soudil i Pavel Novák.

Obháje loňského vítězství, Berušky

foto: Martin Buchtík ©

V kapelách tu byl vyloženě výběr. Celé jedny **Berušky** a to nemluvě o tom, že **Aleně Vítové** tři písničky se svou dvorní kapelou nestačily, a tak se přihlásila i jako sólistka. Trochu mne tyhle dívčiny, převážně čekatelky na občanský průkaz, vyvedly z míry. Nečekaně profesionální výkon. Po koncertě jsme v metru s kamarádem dospěli k závěru, že navštívit samostatný koncert Berušek by nebylo na škodu.

Ze sólových vystupujících měl každý nějaký nápad a svou osobitost. Děti jsou ještě málo ovlivněné světem dospělých, a tak ukazují svou pravou tvář bez masek. Třeba **Jan Dvořák** dokonale bavil sál svými mezipísničkovými slovními výpady upřímnosti a obdivoval jsem se jeho odvaze vůbec vystoupení dokončit. Tréma ho zdolala na hlasivkách i rytmu. Nad mírně dekadentními texty jsem hloubal o Baudelairovi, kde snad Honza musel hledat inspiraci (nebo u nějaké punkové kapely?).

Stejně tak si zaslouží obdiv **Klára Vytisková**, kterou jsem slyšel na pražském předkole Porty i s jejím *Letem supermarketem i A lžu-li, laj mi*, které jsou přinejmenším vtipné.

Duo **Katka Belšánová** a **Daniela Andrlová** sice v rovinách nástrojově aranžerských působilo poněkud stereotypně, ale vícehlasý dívčí zpěv ukazuje přinejmenším na vcelku slušný stavební materiál pro další hudební činnost. Refrén u písně

Hrad

byl chytlavý, ale po několika závěrečných opakováních už unavoval.

Zuzana Vytisková mi také byla povědomá z předkola Porty. Tam sice nepostoupila, a pokud sázela na Kvítek, pak neprohloupila. Její *Bouře* ve mne okamžitě evokovala

nezmarovskou

Vichřici P. a

její filosofický

Krok

už ukazoval, že Zuzka překročila hranici dětскosti svých úvah.

Již jednou zmiňovaná **Alena Vítová** bude jednou zapsána mezi ony písničkářky, které dokonale ovládají oba své nástroje (hlas a třeba kytaru), ale naprosto dokonale přebijí své texty vyspělými melodickými popěvkami. Zde by bylo velmi těžké ji nepustit dál, neboť působila nejsebejistěji ze všech vystupujících a navíc i jako nejzdatnější zpěvule.

Přesto můj favorit přišel až na závěr. [Marii Havlovou](#) jsem si dokonce vyhledal i na netu, a tak jsem zvěděl, že fandíme stejné

Démophobia, takřka pravidelný účastník Folkového kvítku

foto: Martin Buchtík ©

kapele, tedy brněnskému Kamelotu. Byla velmi osobitá a byť technicky o kousek zaostávala za Alenou Vítovou, tak jsem i na první poslech jasně vnímal o čem zpívá. Je úderná a v textech přímá. A to mi vyhovovalo.

Nežli se porota usnesla, muselo duo **Démophobia** zahrát část svých plzeňských povídaček. Démův tichý až šeptavý hlásek nechával pronikat humorným, ironií prosáklým textům do mozků zde přítomných diváků. Dému, jednoho z představitelů "punkové" Znouzecnosti, si v elektrickém hábitu vůbec nedovedu představit. Tím víc se na tu zkušenost těším. O co víc Déma vtipkoval, o to víc

Jarreti

z Liberce dali na smutné příběhy o lásce, až slza ukápla. Probírali se písněmi z celé jejich dvanáctileté hudební kariéry. Průnik elektronických předprogramovaných podkladů nám jasně vnikl i do folku, čímž jsem z této kategorie musel Jarrety pro jejich koncertně popový a samplý naplněný ráz vyřadit. Neříkám však, že mi to vadilo. Ještě bych neměl zapomenout na vrcholné číslo v soutěžním bloku tanečního ženského kvarteta

Crash Dance

. Po stepovací části do prostoru pod pódiem vlétly tanečnice podruhé a oči pánů se chtě-nechtě musely stočit k štíhlým postavičkám poskakujícím do rytmu kankánu. O vhodnosti tohoto tance na dětské soutěži pomlčím, neb i pro tatínky se musí něco pěkného připravit.

Na úplný závěr už zbývalo jen vyhlásit poslední postupivší do finále. V kategorii kapel to bylo jednoduché. Postoupili loňští vítězové: **Berušky**. Ze sólových vystoupení mají šanci **Alena Vítová**, **Zuzana Vytisková** a **Marie Havlová**.

RozeMletý Folkový kvítek z Prahy

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Úterý, 26 Duben 2005 04:00

Folkový kvítek už čeká jen finále na Konopišti, které proběhne 14.5.2005 a bude naplněno bohatým doprovodným programem. Jen namátkou vybírám kapelu Divokej Bill nebo Jana Nedvěda, bude-li fit. Takže, pokud Vás zajímá, kdo bude budoucí největším folkovým kvítkem, pak nezapomeňte při